

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **V. B.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Kolín, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3.3.2017, č. j. MSK 32298/2017, o přestupku

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 24.4.2017 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 16.6.2016 č. j. MMOP 72101/2016 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že v průběhu řízení tvrdil, že v době spáchání přestupku vozidlo neřídil. Toto jeho tvrzení žalovaný nevyvrátil a jeho tvrzením se vůbec nezabýval. Tím byla neúměrně zkrácena jeho práva. Dále žalobce namítal, že nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Uvedl, že v celém napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho svým jednáním ohrozil. Odvolací správní orgán sice uvedl, že spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu s tím, že společenským zájmem je dodržování pravidel silničního provozu, ovšem i tato

formulace jde proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku, neboť toto konstatování by opět stíralo jakýkoli rozdíl mezi těmito znaky. Žalobce se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Pokud by tomuto tak bylo, nebylo by potřeba materiální znak prokazovat a zjevně by ani taková definice neexistovala. Namítal také, že pro posouzení materiálního znaku přestupku by muselo ze strany správního orgánu dojít k přesnému zjištění místa spáchání přestupkového jednání. Přesné zjištění (pozn. soudu - žalobce zřejmě v důsledku písařské chyby hovoří o zajištění) místa považuje žalobce v souvislosti s materiálním znakem přestupku za klíčové nejen s ohledem na skutečnost, že silnice, na níž měl být přestupek spáchán, prochází rovnými a přehlednými úseky a pouze minimálně jakoukoliv zastavěnou oblastí a je tedy zjevné, že nemuselo dojít k jakémukoliv ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Poukazoval na to, že v rozhodnutí není ani jakkoli specifikováno, jaká byla hustota provozu v době spáchání přestupku tak, aby bylo možno posoudit případnou riskantnost jeho jednání, právě s ohledem na ostatní účastníky silničního provozu. Žalobce uvedl, že se domnívá, že provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí, než je maximální dovolená, bez ohrožení jiných účastníků silničního provozu, neboť nikde není zmíněno, že by předjížděl jiná vozidla. Pokud by byla dopravní špička, kdy zcela jistě většina účastníků silničního provozu dodržuje nejvyšší povolenou rychlost, byl by nucen zjištěnou rychlostí předjíždět jiná vozidla. I když po formální stránce přestupek spáchal, nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil. Takovouto skutečnost mohl správní orgán prokázat právě výpovědí na místě zasahujících policistů.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a konstatoval, že žalobní námitky jsou podobně obecné, šablonovité a nereflektující skutečný obsah rozhodnutí a spisu, jako námitky odvolací. K námitce ohledně pochybností v otázce prokázané viny žalobce, žalovaný odkázal na obsah správního spisu a zdůraznil, že žalobce v průběhu celého řízení se ani jednou nehájil tvrzením, že vozidlo neřídil. Z provedených důkazů (oznámení přestupku sepsaného na místě samém, výpovědi svědků) přitom vyplývá pravý opak, tedy že řidičem vozidla byl právě žalobce. K námitce žalobce, že nebyl prokázán materiální znak přestupku, žalovaný poznamenal, že materiálním znakem přestupku je ohrožení nebo porušení zájmů společnosti, nikoli tedy ohrožení konkrétní osoby, jak mylně namítá žalobce. Materiální znak přestupku ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je v projednávané věci jednoznačně naplněn, a to už jen proto, že jde o kvalifikovanou skutkovou podstatu přestupku, spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Jestliže žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km/h, absence materiálního znaku přestupku zde vůbec nepřipadá v úvahu. V daných souvislostech žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2012 č. j. 1 As 118/2012-23. Dále uvedl, že ani při odhlédnutí od hodnoty naměřené rychlosti, nejde o případ jakýmkoli způsobem hraniční (jako v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45), u kterého by byly správní orgány povinny se otázkou materiálního znaku podrobně zabývat, neboť zjištěné místo ani doba přestupku míru ohrožení zájmu společnosti nijak nesnižuje.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce se ve stanovené lhůtě

nevyjádřil. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 4.3.2016 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 4.3.2016 v 10:22 hodin v obci Nové Sedlice na ulici Opavské, ve směru jízdy – levý jízdní pruh, směr jízdy na obec Ostrava, žalobce (jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu, jejichž čísla jsou uvedena v oznámení), jako řidič motorového vozidla X značky Škoda Octavia, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zákonem 50 km/h. Radarovým zařízením typu RAMER 10C byla naměřena rychlost jízdy v bodě měření 96 km/h, po odečtení tolerance ± 3 km/h činila výsledná rychlost 93 km/h. Obsluhu radarového zařízení RAMER 10C, číslo snímku 176. Ve vozidle se na místě spolujezdce nacházela K. H. Žalobce do oznámení o přestupku uvedl: lituji svého přestupku, trest. jednání, více při osobním jednání na magistrátu. Oznámení přestupku podepsal.

Součástí spisu je záznam o přestupku – fotodokumentace vozidla s detailem registrační značky změřeného vozidla a údajů o místě měření – obec Nové Sedlice, ulice Opavská č. X, číslo snímku z měřiče 176, čas měření 10:22 hodin, dne 4.3.2016, označení výrobního čísla rychloměru RAMER 10C 15/0201. Osobnímu vozidlu registrační značky X, značky Škoda Octavia byla naměřena rychlost 96 km/h. Ve spise je ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET a.s. Kunovice č. 177/15 ze dne 16.11.2015 s platností do 15.11.2016, který se vztahuje k silničnímu radarovému rychloměru RAMER 10C výrobního čísla 15/0201, osvědčení policisty T. H. k obsluze předmětného silničního rychloměru, evidenční karta řidiče, výpis z evidenční karty řidiče. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce ani jeho zmocněnec se k ústnímu jednání za řízení před správním orgánem I. stupně nikdy nedostavili. Za řízení před správním orgánem I. stupně žalobce nikdy netvrdil, že předmětné vozidlo neřídil.

Magistrát města Opavy u ústního jednání dne 16.6.2016 vyslechl svědky – policisty T. H. a R. U. Svědek T.H. vypověděl, že 4.3.2016 prováděl výkon služby jako policista Policie ČR, Dopravního inspektorátu Opava společně s pprap. R. U. Službu prováděli ve služebním vozidle Škoda Octavia, které bylo v civilním provedení. Ve vozidle byl vestavěn měřič rychlosti RAMER 10C. Prováděli měření v obci Sedlice na silnici č. I/11 na ulici Opavské. Služební vozidlo bylo ustaveno v místě vjezdu do nějaké firmy, přibližně 100 m za začátkem obce. Služební vozidlo bylo ustaveno v souladu s návodem k obsluze rovnoběžně s osou vozovky. Před měřením s kolegou provedl kontrolu metrologických známek rychloměru, které byly bez poškození. Svědek provedl nastavení rychloměru. Krátce po ustavení a nastavení rychloměru, což bylo okolo 10:30 hodin, byla naměřena rychlost jízdy přes 90 km/h osobnímu motorovému vozidlu Škoda Octavia, které jelo v levém jízdním pruhu po ulici Opavské od obce Opava, část Komárov na obec Ostrava. Ihned po naměření rychlosti policisté za vozidlem vyjeli a zastavili je na silnici č. I/11 kousek za obcí Nové Sedlice. Vozidlo měli od jeho naměření do zastavení neustále na dohled před sebou. Řidič na výzvu svědka předložil řidičský

průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. V osobě řidiče byl zjištěn obviněný – žalobce. Řidiči vozidla svědek sdělil, že překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci po odečtu tolerance měřiče o více než 40 km/h. Přesnou hodnotu naměřené rychlosti a hodnotu po odečtu tolerance rychloměru si svědek již vzhledem k odstupu času nepamatoval, jakož i registrační značku naměřeného vozidla. Řidič si byl překročení rychlosti vědom. Svědek řidiči sdělil, že věc nelze vyřídit na místě a k věci sepsal oznámení přestupku. Řidič do oznámení sepsal vyjádření a oznámení podepsal.

Svědék – policista R. U. kromě jiného vypověděl, že v obci Nové Sedlice na ulici Opavské na silnici I/11 ve služebním motorovém vozidle Škoda Octavia, v němž byl zabudován měřič rychlosti RAMER 10C, po ustavení vozidla dle návodu k obsluze a po kontrole metrologických známek rychloměru, které byly bez jakéhokoliv poškození, prováděli měření rychlosti vozidel. Rychloměr obsluhoval kolega svědka policista H. Služební vozidlo policistů s rychloměrem bylo ustaveno po pravé straně ulice Opavské, a to u vjezdu nacházejícího se v zastavěném území cca 120 m za začátkem obce. Okolo 10:30 hodin byla změřena rychlost osobního vozidla Škoda Octavia, jehož registrační značku si svědek již nepamatoval. Uvedené vozidlo jelo v obci Nové Sedlice po ulici Opavská v levém jízdním pruhu ve směru na obec Ostrava. Vozidlu byla naměřena rychlost jízdy 96 km/h. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce, který na výzvu kolegy předložil řidičský průkaz osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Řidiči bylo sděleno, že v obci Nové Sedlice na výše uvedeném místě překročil nejvýše dovolenou rychlost jízdy v obci o nejméně 43 km/h, a to po odečtu tolerance měřiče. Řidič s překročením rychlosti souhlasil. Svědek sdělil řidiči vozidla, že věc nelze projednat na místě a k věci sepsal oznámení přestupku, v němž uvedl registrační značku vozidla řidiče, iniciály řidiče, údaj o naměřené rychlosti a rychlosti po odečtu tolerance měřiče.

U ústního jednání dne 16.6.2016, k němuž se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili, správní orgán kromě důkazu výpovědí svědků, provedl dále důkaz listinami, a to oznámením přestupku, záznamem o přestupku, ověřovacím listem, osvědčením, výpisem z evidenční karty řidiče, fotodokumentací místa přestupku. Dále grafickými a obrazovými záznamy.

Rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 16.6.2016 č. j. MMOP 72101/2016 byl žalobce uznán vinným tím, že dne 4.3.2016 v 10:22 hodin v obci Nové Sedlice na ulici Opavské (silnice č. I/11) naproti domu č. 74, a to v levém jízdním pruhu ve směru jízdy od obce Opava, část Komárov, jako řidič osobního motorového vozidla Škoda Octavia, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zákonem (50 km/h) o více než 40 km/h, a to nejméně o 43 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a proto mu byla dle § 125c odst. 5 písm. d), § 125c odst. 6 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci dále byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, z jehož obsahu je zřejmé, že žalobce v odvolání výslovně nenamítal, že předmětné vozidlo neřídil. Pouze obecně uvedl, že „správní orgán je povinen postavit nad vší pochybnost najisto, že se jednání naplňujícího znaky skutkové podstaty přestupku dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a že existuje-li rozumná pochybnost, tzn., existuje-li ne zcela nemožná verze, že se uvedeného jednání dopustil někdo jiný, než obviněný z přestupku, nelze jej za přestupek postihnout bez nepochybného prokázání skutkového děje a že obviněnému z přestupku proto k tomu, aby nemohl být za přestupek postižen, postačí, aby o otázce, kdo se uvedeného jednání dopustil, vznikla rozumná pochybnost“. Žalobce dále v odvolání namítal, že v popisu skutkového děje ve sděleném obvinění a v předložených důkazních materiálech jsou pochybnosti v takovém rozsahu, že správní orgán má povinnost držet se právní zásady in dubio pro reo.

Žalovaný o odvolání rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 3.3.2017 č. j. MSK 32298/2017. Odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Podle ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle ust. § 50 odst. 3 správního řádu, správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Krajský soud nesouhlasí s žalobními námitkami, že žalovaný nevyvrátil jeho tvrzení, že v době spáchání přestupku předmětné vozidlo neřídil, že toto tvrzení již uplatnil v průběhu správního řízení a že se touto odvolací námitkou žalovaný vůbec nezabýval. Krajský soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů. Soud má za to, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání předmětného přestupku žalobcem ve smyslu § 3 správního řádu. Ve shodě s žalovaným krajský soud považuje výpovědi svědků – zasahujících policistů ve spojení s listinnými důkazy, zejména oznámením přestupku, za dostatečné k prokázání skutečnosti, že vozidlo v daném okamžiku řídil žalobce, jehož totožnost byla na místě prokázána občanským průkazem a řidičským průkazem, přičemž pominout nelze ani to, že žalobce obecné tvrzení, že nebyl řidičem předmětného vozidla, uplatnil až v podaném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Soud má za to, že pokud žalobce věděl, že vozidlo neřídil a přestupku se tak nemohl dopustit, pak by jako každý rozumně uvažující člověk, nacházející se v jeho situaci, tuto skutečnost správnímu orgánu sdělil při první možné příležitosti a nikoli až v odvolání. Soud současně poznamenává, že žalobce neuvedl nic konkrétního o tom, která osoba měla v daný okamžik vozidlo řídit a jak se do její dispozice dostal jeho

občanský průkaz a řidičský průkaz, jimiž se prokazoval řidič předmětného vozidla. Krajský soud uzavírá, že skutečnost, že měřené vozidlo řídil žalobce, byla jednoznačně prokázána oznámením o přestupku sepsaným na místě, při jehož sepisování policisté identifikovali žalobce, jehož totožnost byla ověřena jak z jeho občanského průkazu, tak z jeho řidičského průkazu. Oznámení o přestupku je žalobcem podepsáno. Skutečnost, že měřené vozidlo řídil žalobce, byla dále prokázána výpovědí zasahujících policistů.

Soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou, že nebylo přesně zjištěno místo spáchání přestupku. Soud naopak sdílí závěr žalovaného, že místo spáchání přestupku je v napadeném rozhodnutí přesně určeno. Provedenými listinnými důkazy a výpověďmi svědků bylo prokázáno, že přestupek byl spáchán v obci Nové Sedlice na ulici Opavské na silnici I/11 naproti domu č. 74, v levém jízdním pruhu ve směru jízdy od obce Opava, část Komárov. Krajský soud zastává názor, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje veškeré zákonné náležitosti a splňuje mimo jiné i požadavek, aby spáchaný skutek byl ve výroku popsán dostatečně určitě a aby byl nezaměnitelný s jiným skutkem. Výrok rozhodnutí obsahuje zcela jasně a určitě místo spáchání přestupku, jak výše citováno, přičemž takto byl skutek popsán v oznámení přestupku na místě samém a v oznámení o zahájení řízení o přestupku. Takové určení zaručuje, že nevzniknou pochybnosti o tom, kde přesně se měl žalobce přestupku dopustit, neboť je vyloučena možnost jeho záměny.

Podle ust. § 2 odst. 1 z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění k datu 4.3.2016, přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Hodnocením materiálního znaku přestupku se žalovaný podrobně zabýval na straně 6 až 7 napadeného rozhodnutí a s jeho závěry se krajský soud zcela ztotožňuje a na ně odkazuje. Žalovaný v tomto směru zcela přílehavě citoval závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudcích č. j. 5 As 66/2013-23 a č. j. 1 As 118/2012-23. Krajský soud vychází z právních závěrů v uvedených rozhodnutích, a jak jsou také prezentována v napadeném rozhodnutí, a sdílí názor žalovaného, že za situace, kdy žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 43 km/h a ze spisové dokumentace nevyplývají žádné významné okolnosti, které by vylučovaly naplnění materiálního znaku přestupku, přičemž žalobce ani žádné takovéto okolnosti na místě policistům nebo v průběhu řízení o přestupku neuvedl, byl materiální znak přestupku jednoznačně naplněn. V projednávané věci se nejednalo o hraniční případ popisovaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 118/2012-23. Namítá-li žalobce, že z jeho strany „nemuselo dojít k jakémukoli ohrožení ostatních účastníků silničního provozu“, je nutno uvést, jak poznamenal žalovaný ve vyjádření k žalobě, že materiálním znakem přestupku je ohrožení nebo porušení zájmů společnosti, nikoli tedy ohrožení konkrétní osoby. Zjišťování hustoty provozu v době spáchání přestupku za účelem posouzení případné riskantnosti jednání žalobce s ohledem na ostatní účastníky silničního provozu, soud nepovažuje za „významné okolnosti“, které by snížily nebezpečnost protiprávního jednání žalobce natolik, že by nemohlo být z materiálního hlediska považováno za přestupek, neboť nejvyšší dovolená rychlost jízdy byla překročena výrazně a nejednalo se o hraniční případ popisovaný v označeném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 118/2012-23.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.7.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně